

וכלים אוכלים וננהנים, כל אחד
ואחד כמו שראוי לו.

מבאן ויללה אלה יאמר אדם ארות
שלו בו (של לב), זהו שפטותם שם
כ"ע ענף ה' ביטום צרה. (אך) בעברה
שיושבת בצרה, כדי להפוך את
כלם לחיות סגנורות על הארץ.
ועל זה כתוב (זהלים קמן) אשרי
העם שכבה לו וגוו.

רבי שמעון היה הולך לטבריה.
פגע בו אללה, אמר לו, שלום
עליך מורי. אמר לו רבי שמעון,
במה עוסק הקדוש ברוך הוא
ברקיע? אמר לו, בקרבנות עויסק,
ואומר דברים חדשים משמק.
אשריך! ובאתי להקדמים לך
שלום, ודבר אחד רוץ אני
לשאל מך לסתפים; בישיבת
של הרקיע שאלות שאלות:
העולם הבא אין בו אכילה
ושתיה, והרי כתוב (שיר השירים ח)
באתי לגני אחת בלה וגוו,
אכלתי יער עם דבשיך וגוו. מי
שאין בו אכילה ושתיה, הוא
אומר אכלתי יער עם דבשיך
שתחתי ייני עם חלביכי!

אמר רבי שמעון, והקדוש ברוך
הוא מה השיב לך? אמר לו,
אמר הקדוש ברוך הוא, הרי בר
יוחאי אמר, ובאתי לשאל מך.
אמר רבי שמעון, באה חביבות
חביב הקדוש ברוך הוא לכונסת
ישראל, מריבו האהבה שאוהב
אותה, שנעה מעשייו מפה שהוא
עושה. שאף על גב שאין דרכיו
באכילה ושתיה - בגל האהבה
אכל ושתה. הואיל ובא אצלה,
עשה רצונה. בלה נכונת לחפה
ורוץ לאכל, אין זה דין שיאכל
חthonה עמה אף על גב שאין דין דרכו
לעתשותך? זהו שפטותם באתי
לגני אחת בלה. הואיל ובתינא לגביה,
אצלה ולעתות עטה לחפה,
אכלתי יער עם דבשיך וגוו.

(זהלים קמן) יביעו. ירגנו. יאמרו. ובלחו
אכלין ואתתנין כל חד וחד בדקא חזי ליה.
מבאן ולהלה אלה לימה בר נש עקרו דיליה ביה
(ס"א רלביה), הדר הוא דכתיב, (זהלים כ) יענץ
כי ביום צרה. (עקרו) בעופרתא דיתבא בעקרו,
לאתתפכא כלhone סיגיירין עליה דבר נש. רעל
דא כתיב (זהלים קמן) אשרי העם שכבה לו וגוו.
רבי שמעון הוה איזיל לטבריא, פגע ביה
אליהו, אמר ליה שלמא עליה דמר. אמר
לייה רבי שמעון, بما קא עסיק קדשא בריך
הוא ברקיע. אמר ליה בקרבות עסיק, ואמיר
מלין חדתין ממשך, זכהה אתה, ואתינא
לאקדמא לך שלם, ומלה הדר בא עינא למשאל
מנך, לאסכמה. במתיבתא דركיעא שאלה
שאיילו, עלמא דאתי לית ביה אכילה ושתיה,
והא כתיב (שיר השירים ה) באתי לבני אחתי בלה
וגוו, אכלתי יער עם דבשיך וגוו. מאן דלית
ביה אכילה ושתיה, איהו אמר אכלתי יער
עם דבשיך שתתיי יINI עם חלביכי.

אמר רבי שמעון, וקודשא בריך הוא מאי קא
אתיב לון. אמר ליה, אמר קדשא בריך
הוא, הא בר יוחאי יימא. ואתינא למשאל
מנך. אמר רבי שמעון, במא חביב חביב קדשא
בריך הוא לכנסת ישראל, ומפגיאו דרחלימו
درחים לה, שני עובדי ממה דהוא עבד.
דאף על גב דלאו אורחות במייכלא ומשתיה,
בגין רחימותא, אכילד ושתה. הואיל ואותי
לגביה, עביד רעotta. בלה עילית לחופה, ובעת
למייכל, לית דין דייכול חתנה בהדרה, אף על
גב דלאו ארחיה למפעב הבי. הדר הוא דכתיב
באתי לגני אחתי בלה. הואיל ותינא לגביה,
ולמייעל בהדרה לחופה, (דף מ"ב ע"א) אכלתי יער
עם דבשיך וגוו.